

Unió juga les seves cartes

Unió Democràtica de Catalunya (UDC) juga les seves cartes. Però la partida demòcrata-cristiana ha corregut el risc d'espantillar-se si les negociacions entre els tres sectors del partit per aconseguir una candidatura de síntesi per comitè de govern no culminaven en consens. No seria la primera vegada que Unió dona una sorpresa de darrera hora en aquests assumptes. Però es confia que aquest consens ja aconseguit es mantindrà. Això és el que està en joc en el XV congrés que Unió celebra a Barcelona aquest cap de setmana.

Distints factors incideixen en els plantejaments d'Unió i seran discutits al XV congrés. Son qüestions pendents i urgents de resolució, segons les tesis exposades a la ponència d'estratègia que es debatrà a les sessions congressuals. L'una és la tesi que en aquests moments no hi ha cap alternativa al PSOE per al govern de l'estat, la qual cosa és considerada com molt greu dins UDC, perquè, al seu parer, un sistema democràtic es basa, entre altres coses, en la possibilitat d'una real alternança al poder polític. Una altra és la convicció que, malgrat els anys transcorreguts de règim democràtic, encara està per resoldre satisfactòriament la inserció de les nacionalitats històriques al conjunt de l'estat.

La llista d'elements que conformen el marc socio-polític en què Unió celebrarà el seu congrés és llarga: l'autonomia catalana continua fortament travada per la manca d'un nou sistema de finançament, i resoldre-ho de-

Les tres tendències d'Unió Democràtica de Catalunya enllesteixen pactes aquests dies que els permeten arribar al seu XV Congrés amb plantejaments unitaris. Així ho exigeixen els pròxims objectius del partit.

Oriol Domingo

pèn del govern central, com també d'aquest govern depèn acabar d'una vegada la retallada competencial a què s'ha arribat. El fenomen dels Jocs Olímpics, convertit ja en escenari de la confrontació entre la catalanització i l'espanyolització; la batalla de les properes i imminents eleccions municipals, sobretot la que afecta Barcelona com a capital de Catalunya...

I emmarcant-ho tot hi ha, com un fantasma, la querella de Banca Catalana, que podria quedar resolta per l'Audiència de Barcelona a finals de novembre.

En aquesta situació es celebra el XV congrés d'Unió Democràtica. I UDC hi plantarà cara jugant amb quatre cartes per donar-hi resposta. Jugarà la carta de l'enfortiment d'Unió com a partit amb ideologia ben específica i defensant una estratègia pactista amb els adversaris polítics, tot propugnant acords de caràcter institucional, cultural i social. Jugarà, també, la carta de la consolda-

ció de Convergència i Unió com a coalició político-electoral permanent.

La tercera carta és l'obertura al PDP per ajudar a crear una opció centrista i progressista a la resta de l'estat que pugui esdevenir alternativa al govern del PSOE. Aquesta carta es jugarà amb molta cautela. El fracàs de l'operació reformista és una allisonadora experiència. I abans de qualsevol hipotètic acord amb el PDP, que mai no cristal·litzarà en una vinculació orgànica o jeràrquica, caldrà arribar a una entesa sobre el que s'entén per Estat de les autonomies i per Catalunya com a nació.

L'acompliment de l'Estatut d'autonomia és la quarta carta en joc. «L'estatut és pacte d'estat. Fem-lo complir» és el lema del XV Congrés d'Unió. Els democristians analitzaran el grau de compliment estatutari en la línia de reflexió proposada pel president Jordi Pujol.

Tot això es canalitzarà a través d'aquest XV congrés, que haurà d'escollir els quinze membres del comitè de govern del partit. Joan Rigol i Josep M. Antoni Duran Lleida han tingut la iniciativa, com a caps de dues de les grans tendències internes d'Unió, de proposar Concepció Ferrer, com cap visible de la tercera gran tendència, que els tres formin part d'aquest comitè de govern, de manera que cap d'ells, sinó una quarta persona consensuada pels tres, Francesc Borrell, presideixi el comitè. Una hipotètica manca d'acord al respecte pot provocar que les cartes d'Unió siguin mal jugades. □

ALTRES MÚSIQUES

- Poiemusia
Concert de Pep Llopis amb Montse Anfruns i Joan Cerveró sobre el poema de Salvador Jàfer «La Nau dels Argonautes».
- Llorenç Barber
Concert de campanes.
- Taller de Música Mundana (Barber, Fàtima Miranda, Alfredo Carda, Francisco Estévez) Poema simfònic «Para Papel»: Nous i suggestius instruments basats en paper i cartó.
«Triángulo»: Nous sons d'una música evolutiva amb instruments que es fonen i transformen.
- Carles Santos
La música és com la mar, a voltes és blava, a voltes és blanca; a voltes és brava i a voltes és calma.
- Orquesta de las Nubes (María Villa, Pedro Estevan, Suso Saiz). La sensualitat d'allò que anomenem «popular» en la música «cult».

MUSSOL, carrer de La Nau, 7. Tel. 351 86 92. València.